

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 7 (280), серпень 2025

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

Лідер
по серцю
Бога

стор. 2

То що ж буде далі?

стор. 2

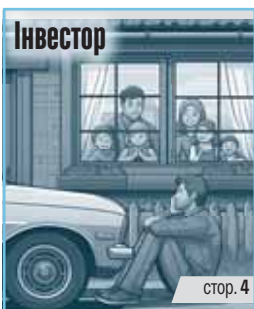
Відродити
зламаний код

стор. 3

Притча про
справжнє щастя

стор. 4

Інвестор

стор. 4

Вони неодмінно
вчинили б так знову

стор. 6

У чому сила?

стор. 5

Коли батьки відмовились,
мене прийняв Бог

стор. 6

КОЛИ ПАДАЄ ЛИСТЯ, МИ ЧУЄМО ДИХАННЯ ВІЧНОСТІ

Літо завжди минає швидко. Ще вчора ми насолоджувалися теплом, яскравим сонцем, дзвінким сміхом дітей і довгими вечорами. Здавалося, воно буде тривати безкінечно. Але ось приходить осінь — зі своїм золотим листям, прохолодними ранками й тихим нагадуванням: усе земне має свій час.

Цей природний цикл дуже схожий на наше життя. Молодість — як літо: тепла, яскрава, повна планів і сил. Ми часто живемо так, ніби осінь ще далеко. Але з роками ми відчуваємо, як швидко плине час. Зміна пори року стає нагадуванням: усе на землі тимчасове.

А далі? Після осені приходить зима. Для когось вона символ завершення, для когось — перехід. Проте Біблія відкриває нам глибшу істину: життя не закінчується із зимою. Є вічність. Є Бог, Який приготував для людини більше, ніж короткий відрізок між народженням і смертю.

«Бог бо так полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Ів. 3:16). Це не просто слова — це запрошення. Осінь нагадує нам про крихкість буття, але водночас і про нову надію. Листя опадає, щоб дати місце новому життю навесні. Так і Бог обіцяє відродження тим, хто вірить у Нього.

Можливо, ти й зараз насолоджуєшся своїм «літом». А може, вже відчуваєш подих осені в житті. Та незалежно від віку, кожному з нас варто поставити запитання: куди я прямую? Що буде далі?

Тимчасовість земного життя не мусить лякати. Бо є Той, Хто сильніший за смерть. У Христі ми маємо надію, яка не в'яне, як літні квіти, і не опадає, як осіннє листя. Ві-

чне життя — це дар Божий, простягнутий кожному.

І, можливо, саме ця осінь — найкращий час, щоб замислитися над вічністю.

редакція газети «За віру Євангельську»

Благословенний і проклятий тричі,
Століттями мертвий — і вічно живий.
Дивиться з викликом світові в вічі,
Весь у гріхах — за законом святих.

Вічно в дорозі — нема батьківщини.
Рани у серці на тисячі літ.
Йде по камінні, пісках і долинах
Хриstopродавець, зневажений жид.

«Землю у спадок, вино та оливу,
Дам молоко вам, в ущелинах мед...»
Все загубили: багатство і славу...
Де ж той колишній осяяний злет?

Вибранець неба торує стежини:
Там — інквізиція, тут — холокост.
В золоті руки, на тілі — ряднина...
Боже Єгово! І це твій народ?

Зранений, зганьблений,
проклятий світом.
«Тільки він Мій, до останніх клітин!»
Бачиш? Оливка вкривається цвітом.
Йде вже до Бога загублений син.

Юрій ВАВРИНЮК

Бог, Який чекає на тебе

Кожна людина переживає періоди, коли стає важко. Зовні ми можемо виглядати впевнено, усміхатися, будувати плани, але всередині часто живемо з питанням: «Чи є хтось, хто справді розуміє мене? Хто любить мене таким, який я є?»

Є. Це Бог. Він не далекий і не байдужий. Він знає твоє ім'я, бачить твої сльози, твої радощі і поразки. І найголовніше — Він любить тебе більше, ніж ти можеш уявити.

Можливо, ти відчував зранення від людей, навіть від тих, від кого чекав любові. Можливо, ти намагався знайти сенс у роботі, стосунках, мріях — і все одно залишалося відчуття пустоти. Усе земне не здатне заповнити найглибшу потребу серця. Бо ця потреба — у Бозі.

Саме тому Ісус Христос прийшов у цей світ. Він не при-

ніс лише гарні слова чи приклад для наслідування. Він віддав Себе на хресті, щоб зняти тягар гріха і дати тобі справжнє життя — вільне, повне і вічне. Його кров — це доказ того, наскільки дорогоцінний ти в Божих очах.

Бог не вимагає від тебе досконалості. Він хоче лише одного — щоб ти відкрив Йому своє серце. Він чекає, щоб ти сказав Йому: «Боже, я потребу Тебе. Прости мене. Візьми моє життя у Свої руки». І тоді ти побачиш, що Його любов не теоретична. Вона цілює, відновлює і дає новий сенс жити.

Сьогодні — найкращий день, щоб зробити цей крок. Не завтра, не колись. Адже саме зараз Бог простягає до тебе руку.

Зупинись. Прислухайся. Твоє серце знає: лише в Ньому — справжнє життя.

єпископ Олександр КОТОК

Наша країна на межі катастрофи. Уже не залишилося жодного напрямку чи сфери діяльності, де спостерігається зростання. Та навіть якби й було, це нічого не змінило б, бо для успіху країни потрібне системне зростання в форматі сталого розвитку. Десятки мільйонів поїхали — і не факт, що повернуться. Базові фундаменти економіки зруйновані, зовнішній борг — астрономічний.

Лідер по серцю Бога

Немає вже сенсу аналізувати, хто винен у втраті технічного та військового потенціалу України чи у відсутності складної міжнародної та геополітичної стратегії, яка б унеможливила напад сусідів. Господь це знає — і свого часу з кожного спитає.

Сьогодні набагато важливіше зрозуміти, що робити далі.

Хто буде відроджувати та відбудовувати зруйновані міста, виробництва, економічні сектори? Чи знову буде імітація діяльності й створення

бульбашок заради відмивання фінансів? Чи ми справді побудуємо якісне суспільство та ефективну державу?

Я впевнений: Україні для цього потрібні нові лідери.

Бо Господь сам сказав, що не вливають молоде вино у старі міхи, бо вино витече й міхи пропадуть. Але молоде вино вливають у нові міхи — і зберігаються і те, і інше.

І Україні потрібні не просто нові лідери, а лідери за серцем Бога, бо без Нього нічого доброго в цій країні не відбудеться.

Свого часу Господь сказав про царя Давида: «Знайшов Я мужа за серцем Своїм, який виконає всі бажання Мої». Давид не був бездоганною людиною. Протягом життя він не раз тяжко грішив перед Богом. Але Господь сказав це про нього. І Духом Святим надихнув апостола Луку повторити ці слова вже в Новому Заповіті.

Життя Давида почалося з великої напруги. Пророк Самуїл, прийшовши до поселення, де мешкав батько Давида з братами, помазав його

на царство. Це назавжди розділило душу Давида між Божим покликанням і реальністю його обставин.

Помазаник Господа, юнак, який переміг Голіята словами віри, який став воєначальником і членом царської сім'ї, зрештою перетворюється на втікача. Уся адміністративна, військова та поліцейська машина царя Саула працює на його знищення. Рятуючись, Давид навіть їде до ворогів Ізраїлю — філістимлян, працюючи на них як найманець.

І попри цю темну сторінку, Господь скидає Саула та робить Давида царем. Він веде Господні війни, будує армію, розвиває країну й передає Соломону спадок — квітучу державу.

Які риси Давида привернули Божє серце?

Найяскравіший приклад — ситуації, коли Саул двічі був у повній владі Давида, і той міг легко вбити його, помстившись за переслідування. Але Давид цього не зробив. Духовними очима він побачив межу, яку не можна переступити. Це була особиста лінія, що відділяє підлість від вірності, тримання слова від брехні, лицемірство від щирості, жорстокість від милосердя, імітацію від справжньої віри.

Чи хоче Господь захистити та відбудувати зруйновану Україну? Я впевнений, що так. Але Він шукає тих, хто виконуватиме Його волю. Бо те, що було до цього, очевидно не було по Його волі. Бо по ділах їх пізнаєте їх...

Що потрібно зробити, аби з'явилися ті, хто, як Давид, з вірою та Божим благословенням розпочне відродження України?

Переконалий: лише богопізнання та глибоке розуміння Його Слова й заповідей можуть стати фундаментом, через який Господь підніме нових лідерів до великої праці.

Формування цього фундаменту — завдання кожного християнина, вірного Господу, і кожної Церкви, в якій є Дух Божий. Робити це треба вже сьогодні, бо час летить стрімко — і ми маємо бути готовими в той день, коли Господь відкриє для України нове віно можливостей.

Юрій СТАРЧЕВСЬКИЙ

То що ж буде

Світ сьогодні схожий на розбурхане море. У новинах ми щодня чуємо про обстріли українських міст, про нові загрози з боку Росії, про політичні вбивства, про напруженість між країнами. Іноді здається, що історія котиться вниз по схилу, і ніхто не може її зупинити. Тривога і невпевненість стали частиною нашого повсякдення. Усе це немов гул грому, що передувє бурі. Ми питаємо себе: що буде далі? Чи буде мир? Чи дочекаємося справедливості? Чи взагалі людство має майбутнє?

Але ці запитання — не нові. Вони звучали у серцях людей у всі часи. Вони змушують нас піднімати очі вище за новинні стрічки й шукати відповідь у Того, Хто знає початок і кінець історії.

нуле й теперішнє, а й майбутнє.

Бог попередив людей, що цей світ не стоятиме вічно. Він сказав, що настане час суду. Ісус Христос промовив: «Небо й земля проми-

Людство шукає відповіді у політиці, у науці, у прогресі. Одні говорять: далі буде новий світовий порядок. Інші стверджують: людство чекає катастрофа. Але якщо подивитися на історію, то стане очевидно: жодна система, жодна імперія, жодна наука не дали остаточної відповіді. І все ж Біблія, Слово Боже, відкриває перед нами правду, яка пояснює не лише ми-

нуть, але слова Мої не проминуть» (Мт. 24:35). Війни, землетруси, голод, моральне падіння — усе це ознаки наближення кінця. І хіба ми не бачимо, як сьогодні ці ознаки стають реальністю? Вони не є випадковістю, а свідченням того, що Божий план рухається до свого завершення.

Біблія відверто говорить: прийде час Божого суду.

■ Новини

03.08.2025 в церкві с.Грушвиця на пресвітерське служіння був обраний Юрій Поліщук. В зібранні взяла участь заступник старшого пресвітера УЦХВС Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району В'ячеслав Марчук.

Молодь церкви села Висове провела дитячий трьохденний табір в селі Любиковичі. Приблизно 110 дітей почули добру новину про Ісуса Христа.

В с. Повецьке міською церквою було організовано чотириденний табір, в якому взяли участь близько 250 дітей з сіл ОТГ. Впродовж цих днів діти мали можливість побувати на цікавих уроках, майстер класах, різноманітних іграх. Смачні обіди, богослужіння, солодка вата робили перебування дітей в таборі ще більш бажаним. На заключному зібранні були присутні майже 420 людей, включаючи дітей і батьків. В організації були задіяні також церкви с. Мильча та Підбрусиць.

Цього ж дня відбулось водне хрещення в с. Вербі. Троє людей вступили в завіт з Господом (двоє місцеві і один з с.Батьків).

Церква «Добрий самарянин» с.Зозів спільно з молоддю церкви «Божого спасіння» вчергове відвідали військовий Чернігівський

шпиталь, провели євангелізаційне служіння, звершили спільну молитву за мир в Україні, підтримали духовно, пригостили пловом 250 військових. Також в Чернігові команда провела декілька євангелізаційних зібрань для цивільного населення. Учасники дякують усім хто підтримує служіння, і за можливість нести Євангелію в цей непростий час.

З 1 по 25 липня одна з команд на Зарічненщині провела 7 таборів в с. Локниця, Кутин, Кухче, Мутвиця, Кухітська Воля, Борове, Новорічиця. Діток підвозили з 20 населених пунктів. Загалом табори відвідали близько 1200 дітей. В команді працювало 85 молодих волонтерів. Вже розпочато другий етап проведення таборів в інших населених пунктах, де працюватиме нова команда служителів.

В церкві с. Цепцевичі Сарненського р-ну відбулось водне хрещення, під час якого 30 людей заключили завіт з Богом;

07.08.2025 церква в с. Колесники провела триденний християнський дитячий табір, під час якого 130 дітей змогли відпочити, а також засвоїти християнські уроки Біблії;

09.08.2025 в смт.Рокитне відбулася районна духовно-збудовча зустріч служителів. В заході взяли участь єпископ Микола Синюк, пер-

ший заступник старшого пресвітера УЦХВС Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Олександра Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Лесковець;

10.08.2025 Молодь церкви с.Висове провела трьохденні дитячі табори в трьох селах: с.Глушиця, с.Ляхча, с.Стрільськ. Близько 450 дітей змогли відпочити та почути добру новину про Ісуса Христа.

В с. Заболоття, що на Рокитнівщині, відбулось водне хрещення. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Михайло Лесковець, гурт «Авен-Єзер» та служителі сусідніх церков.

В церкві смт.Клесів відбулося водне хрещення. 11 людей (та одна з с.Немовичі) склали завіт з Господом. Святове зібрання відвідав заступник єпископа УЦХВС Рівненщини Олександр Кузьмич та інші служителі. Після хліболамання церква організувала святковий обід на природі, на який були запрошенні всі присутні.

В церкві с. Гільча в завіт з Господом вступили троє людей. В зібранні взяли участь перший заступник старшого пресвітера УЦХВС Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Микола Свірчук та інші служителі.

В Гощі провели семінар по гомілетичі для проповідників. Викладав заступник старшого пресвітера УЦХВС Рівненщини, завідувач управління освіти Петро Музичук.

До церкви с. Чабель через водне хрещення приєдналося дев'ятеро людей. Співом служив гурт «Псалтир» з м. Вараш.

В церкві с. Підлозці, що на Млинівщині, троє людей прийняли водне хрещення. В святковому зібранні взяв участь старший пресвітер району Вадим Полищук та служителі сусідніх церков.

8-10 серпня об'єднана команда з Бугри-на, Вільгора, Новоставець та Ілліна на тереторії Бугринської школи провели триденний табір. 240 дітей з окрешніх сіл слухали біблійні уроки, брали участь у цікавих заходах дозвілля. Діти не просто відпочивали — вони росли духовно, молилися, вчили золоті вірші, співали і з користю проводили час;

15.08.2025 Церква «Добрий Самарянин» с.Зозів провела 4-х дитячий табір, на якому щодня були присутні понад 220 дітей. У заключній частині до присутніх звертались представники місцевої влади, старший пресвітер Рівненського району В'ячеслав Марчук;

15.08.2025 в с. Кідри відбулася конференція

далі?

Кожна несправедливість, кожна пролита слеза, кожне зло не залишиться без відповіді. Те, що здається забутих у людських судах, буде розглянуто на Божому. І це не страшилка для наляканих — це істина, яка вносить сенс у те, що відбувається. Бо хіба не болить нам через те, що зло так часто залишається безкарним? Хіба не прагнемо ми відплати там, де людська система правосуддя безсила?

Це звучить суворо. Суд, відплата, кінець світу — це те, що викликає страх у серці людини. Але справедливість Бога є невід'ємною частиною Його природи. Якби Бог закрити очі на зло, Він перестав би бути святим. Якби Він не покарав гріх, не було б сенсу у правді, у добрі, у справедливості. Тому кожна людина, кожен народ стоятиме перед Божим престолом. «Бо всім нам потрібно з'явитися перед судом Христовим, щоб кожен одержав згідно з тим, що в тілі робив, чи добре, чи зле» (2 Кор. 5:10).

Бог обіцяє: «Мені помста, Я відплачу» (Рим. 12:19). Це означає, що ніхто і ніщо не вислизне від Його справедливості. Кожне зло матиме свій кінець. Але одночасно з цим Біблія відкриває ще одну грань: Бог не лише Суддя, Він — люблячий Батько. Його мета — не лише покарати, а врятувати. Саме тому Христос прийшов у світ: щоб кожен, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне. Божий суд і Божі любові — це не протиріччя, а дві сторони однієї правди. Суд говорить про те, що зло не має останнього слова. А любов відкриває двері для тих, хто готовий прийти до Бога з покайням.

І все ж у центрі цієї величній драми стоїть не лише суд, а й любов. Бог не бажає смерті грішника. Він хоче дати спасіння. І саме тому Ісус Христос прийшов у світ — щоб взяти на Себе

наш гріх, понести кару замість нас і відкрити двері до вічного життя. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Ів. 3:16).

Тож що буде далі? Світ, можливо, ще здригнеться від криз, війни ще принесе біль, несправедливість ще на якийсь час торжествуватиме. Але на горизонті — день, коли Бог поставить усе на свої місця. І той, хто сьогодні шукає в Ньому захисту, знайде не лише прощення, а й непохитну надію.

Тому відповідь на питання «що буде далі?» залежить від нашого ставлення до Бога. Для тих, хто відкидає Його, далі буде суд і відплата. Але для тих, хто прийняв Його любов у Христі, далі — надія, нове небо і нова земля, де «смерті не буде вже, ані смутку, ані крику, ані болю» (Об. 21:4). Це не утопія і не людська вигадка. Це обітниця Бога, Який не може збрехати.

Події сьогодні — це лише фон для найважливішого питання: чи готове моє серце зустріти Бога? Чи живу я так, ніби вічність починається сьогодні? Бо вічність справді починається вже зараз — з рішення відкрити своє серце для Христа.

Ми не знаємо всіх деталей майбутнього, але знаємо головне: Бог тримає все у Своїх руках. І якщо ми з Ним, то нам є куди йти. І далі буде не кінець, а новий початок — життя без гріха, без страху, у присутності люблячого Бога.

У любові Божій є сила пережити сьогоднішні бурі. У Його суді — гарантія, що зло не триватиме вічно. А у Христі — двері до життя, яке не закінчується. І саме це є відповіддю на наше запитання «що буде далі». Бо далі — Бог. І від того, чи готові ми зустрітися з Ним, залежить усе.

<https://genissh.blogspot.com>

Відродити зламаний код

Багато років думаю над питанням чому маючи 52 мільйони фахового та кваліфікованого населення, одну з найкращих високотехнологічних економік за короткі 30 років Україна втратила майже все, перетворившись у найбільш вразливу країну у вогні війни.

Крім катастрофічних інфраструктурних та економічних втрат Україна зменшилася по чисельності населення, напевно, мільйонів на 20. У 2024 році смертність в Україні перевищила народжуваність у 2.8 рази, що обумовлює формування катастрофічних прогнозів зменшення кількості українського населення, посилення соціальної напруги, розвитку негативних економічних сценаріїв тощо. Цей ряд катастрофічної деградації можна безкінечно продовжувати й далі — але який сенс? Динаміка життя країни по всім показникам катастрофічна.

Спочатку я думав, що це вплив радянської атеїстичної та комуністичної ідеології, яка через силовий механізм масового контролю наповнювала людей. Після краху союзу та механізмів накачування людей бульбашками комуністичних ілюзій спустошені душі людей проявили усю гріховну суть та пустилися у всі тяжкі.

Цим можна пояснити масове грабування державної власності, продаж та розпил на металолом флоту, вирізання під ніж високотехнологічних заводів для складських приміщень під торгівлю, захват та монополізацію природних багатств та надр, знищення науки та наукових шкіл і т.п.

Але цим не можна пояснити безглузде знищення самих основ та фундаментів суспільства, економіки та державності. Цим не можна пояснити натравлювання одних верств населення проти інших по язиковому принципу, по віросповіданню, по національній приналежності — що десятиріччями практикувало-

ся можновладцями у політичній та економічній боротьбі.

Нещодавно, у приватній розмові почув цікаві факти про нас — як нас бачать наші сусіди з Турції. Вони реально дивуються. Кажуть, ми теж конкуруємо в економіці та політиці, але ми ніколи не добираємо наших конкурентів до повного втрати всього. У вас в Україні все навпаки — кожна нова команда, яка приходить керувати країною рве попередників до повного банкрутства.

Тобто у зрілих націй є червона межа за яку перехід це загальний табу, мережа, за якою починаються деструктивні та руйнівні процеси основ державності та суспільства. Українські можновладці тридцять років переходять цю межу розділивши та розірвавши країну, чим скористалися наші вороги, запаливши полум'я війни.

Такі деструктивні процеси відбуваються не тільки на верхах влади та економічного топ менеджменту. На жаль такий життєвий підхід став нормою і для звичайної рядової економічної практики. Доходилося бути дотичним до компаній, в яких вовча хват-

ка, кидок, зрада та ховба по головах вважалося відображенням найкращих якостей та ефективності. Але такі системи приречені — вони знищують самі себе, як вихолостилися та втратили внутрішню єдність та міцність Україна.

Це я і називаю зламанним кодом — відсутність глибинного відчуття спільного життєвого простору, спільної історії та гідності, поваги до інших, хто називає себе українцем незалежно якою мовою він розмовляє. Це відсут-

Так не працює — і ми бачимо наслідки цієї безумної духовної клоунади. Біблійна історія вчить нас, що той, кого ми називаємо Господом ніколи не дозволяв маніпулювати собою і завжди останнє рішення було за Ним. Він підіймав слабких та творив їх руками могутні царства та Він же спустошував імперії, перетворюючи їх на пил та пустелю.

Але могутньому втручання Бога в історію тих, кого він бажає захистити та наділити своїми дарами, тих, чиїх ворогів Він зітре на пил завжди передує смирення та дійсне пізнання та визнання Бога, як головної цінності свого життя. Передують заглиблення людини у вчення, яке через божих людей надано згори для практичного використання в особистому та суспільному житті. І маніпуляції, лицемірство та банальна імітація тут не спрацюють. Від тих хто вірить Бог вимагає пізнання його принципів, характеру, волі, почуттів та навіть Його емоцій. Без цього все буде марно.

Два роки в Одесі збирається група чоловіків для заглиблення у мудрість та істину Божої книги — Біблії. Мої думки та відчуття невидимих механізмів, які рухають суспільними та політичними процесами, як в історичному контексті, так і в масштабах сьогоднішнього, не в останню чергу сформувалися завдяки глибокій спільній взаємодії духовного та професійного досвіду тих, хто називає себе християнами та намагається рухатися Божим шляхом.

Цей формат неможливо досягти на літургії чи богослужінні — це особистий формат співбесіди Бога з тими, кого Він створив чоловіками наділивши їх такими якостями своєї особистості як спрага до творчості, створення нового та незвичайного, спраги до дружніх відносин з тими, хто боронить своє серце від підлості, зради та осліплення жадобою влади, багатства та людської слави.

Закінчення на стор. 6

служителів Північно-західного регіону, в якій взяли участь старші служители області. Заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини, завідувач управління освіти Петро Музичук виклав семінар. Також обговорювались важливі питання життя братерства;

17.08.2025 в с.Хорів (Острожчина) відсвяткували 100-річчя церкви. Щоб разом порадіти, привітати та благословити завітали єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, старший пресвітер Острозького р-ну Павло Цинко, завідувач молодіжного управління області Віктор Давидюк, відповідальний за місіонерське служіння ОЦХВЕ України Петро Шиндерук та пастори сусідніх церков. Місцевий пастор Олександр Цюх зачитав вітання від восьми служителів церков, які колись були членами Хорівської церкви. Також на слова привітання висловив місцевий священник ПЦУ та хористи.

В с.Зозів відбулося водне хрещення по вірі, яке провели спільно церква «Добрий Самарянин» с.Зозів і церква «Добрий Самарянин» м.Рівне. П'ятеро людей заключили завіт з Господом. В зібранні словом звертався заступник єпископа Олександр Чернушок, єпископ Петро Радчук, а також служители даних церков.

В церкві ХВЕ с.Здовбиця на дияконське служіння обрані Олександр Ткач та Максим Давидюк. В зібранні взяли участь заступник єпископа Микола Свірчук, ст.пресвітер району Василь Кондратюк.

В с.Певжа провели святкове служіння з нагоди відкриття нового будинку для погорільців, які втратили троє дітей. Місцевий пресвітер Устимчук Анатолій вручив ключі. В служінні також брали участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Полицяк, Василь Кудрик;

18.08.2025 відбулась конференція для служителів центрального регіону області, яка мала діловий та духовно-збудовчий характер. В зібранні взяли участь, зокрема, старші служители об'єднання.

Клесівська церква «Жива вода» спільно з церквою села Федорівка і табірною командою провели чотирьохденний табір на церковній базі біля озера Бам. Щодня табір відвідували від 200 до 250 дітей з Клесова, Федорівки та с. Вирів.

Майже півтора мільйона гривень зібрала українська діаспора в США, щоб оздоровити дітей загиблих та зниклих безвісти військових.

Відпочинок у Болгарії для півсотні рівненчан організували християнські церкви США, зокрема, «Життя» м. Такома. Це вже не перша масштабна допомога від діаспори. Раніше приганяли авто війську, закуповували теплі речі, медикаменти, дрова;

23.08.2025 в домі молитви с. Зарічне (Радивилівщина) відбулася благословенна зустріч вдів і всіх бажаних сестер. В зібранні взяли участь почесний пресвітер Василь Бортник, Тетяна Боришкевич, Петро Балабак, пастор помісної церкви Руслан Чайка та інші. Співом служили сестри із «Святої Трійці» м. Рівне.

В с. Чемерне відбулася конференція служителів північно-східного регіону, в якій взяли участь старші служители об'єднання: єпископ Олександр Коток, заступник Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Маковецький;

24.08.2025 частина молоді с. Іллін провели одноденну дитячу зустріч в селі Андрусіїв, що на Гошанщині. Незважаючи на дощову погоду, дітки всеодно отримали багато радості та приємних вражень. Вдячні Богу за цей час;

25.08.2025 в церкві «Божого спасіння» м. Рівне відбулась зустріч наших служителів із ки-

тайцями. Обговорювались питання співпраці в соціальному служінні;

30.08.2025 відбулася зустріч служителів Млинівського району, в якій взяв участь єпископ Олександр Коток, заступник Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Полицяк та служители району.

31.08.2025 в церкві с. Кухітська Воля (Зарічненщина) Вараського району відбулось рукопокладання на дияконське служіння брата Дем'яна Олександра Миколайовича, а також обрали ще одного диякона — Репету Андрія Миколайовича. Священнодію звершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Килюшик, старший пресвітер району Василь Козяр, а також пастори Микола Вакуліч та Андрій Вакуліч.

Братами церкви с. Молодаво завершена молитва благословіння на початок будівництва Дому молитви.

Церква с. Головин (Костопільщина) відзначила день Подяки, ювілей 30 років. В зібранні взяли участь єпископ Олександр Коток, єпископ Пітер Радчук, старший пресвітер району Петро Каплюк, Ростислав Боришкевич, гурт «Авен-Єзер» та служители району.

Що посієш, те й пожнеш

Все, що зустрічається.
Доброго чи злого,
Все розпочинається
З крихітки, з малого.

З крапельки маленької
Злива починається,
Із струмка тоненького
Річка розливається.

З іскри стане полум'я
Метрів сто заввишки.
З літер — слово, речення,
З речень — цілі книжки.

Камінець до камінця —
Виріс дім та вулиця.
Із легкого вітерця
Буря розлютується.

А з образливого слова
Ненависть зрости готова.
Треба дуже пильнувати,
Місця зернам зла не дати.

Добрі зерна засівай.
Буде добрим і врожай.
Обіцяв Господь додати
Тим, хто прагне правду мати.

Що посієш, те й пожнеш,
Якщо зло — його й знайдеш.
А добра твого зернята
Щастя принесуть багато.

Щоб не шкодити душі,
Обережним будь завжди.
Хай росте у серії віра,
І любов, свята та щира.

Благочестя та надія,
Хай душа твоя радіє,
Хай добро росте, росте
Й плід достойний принесе.

Любов ЛАЗЬКО

Прийдуть жнива

Біжать роки невпинно наші вдаль,
Ми їм услід: «Роки, не поспішайте,
Не кидайте на плечі срібну шаль,
Погожим днем потішитись нам дайте!»

Та не спинити їх шалений біг,
Вони, неначе плин ріки гірської,
Через круті перевали шлях проліг,
Життя людське не відає спокою.

Здається вчора лиш цвіли сади
І літом усміхались жовті ниви,
Та осінь вже — пора збирати плоди,
Які вони: чи добрі, чи правдиві?

Хай кожен в своє серце зазирне,
Що він ростив: кукуль а чи пшеницю?
Чи добре він плекав, а чи марне,
Чим його нива буйно колоситься?

Чи хочемо того ми, а чи ні,
Прийдеться всім нам перед Богом стати,
І щоб тоді у серця глибині
Нам про шляхи свої не жалкувати.

Тож дорожимо кожним своїм днем —
Для кожного прийдуть жнива Господні.
Які плоди у вічність принесем?
Подбаймо всі про це уже сьогодні.

Щоби любов'ю повнилися серця,
І на добро були вони багаті,
Щоб нам, бува, не втратити вінця
І в Царстві Божім вічно пробувати.

Лідія ВУДВУД

Притча про справжнє щастя

Одного разу до священика прийшла дружина небагатого селянина.

— Отче, — сумно сказала вона, — я втомилася. Ми працюємо не покладаючи рук, але є дні, коли крім черствого хліба нема чого дати дітям. Але найбільше я втомилася дивитися на наш убогий будинок, двір, на рвану одержу синів, стомлене обличчя чоловіка...

Задумався священик і попросив жінку піти з ним. Він вказав на красивий будинок, в палісаднику якого гралися дітлахи.

— Як ти думаєш, чи щаслива господиня? — Запитав він.

— Звісно! — вигукнула жінка. — Яка багата садиба, як добре одягнені дітки!

Але священик попросив підійти ближче і придивитися. Тоді вона побачила матір діточок, що сиділа в тіні і гірко плакала.

— Вона плаче, бо сліпа від народження і не може бачити своїх дітей, — сумно розповів їй отець.

Вони пішли далі. Незабаром священик показав другий будинок. Він був багатшим від першого, а на запитання жінки, чи живуть щасливі люди тут, розповів, що це була прекрас-

на сім'я, поки не загинув її глава.

Тепер не проходить дня, щоб вдова не ридала за своїм чоловіком, а діти — за батьком.

Міцно задумалася жінка і не помітила, як вони підійшли до великого двору. Тут був будинок дочки дуже багатого купця.

— Тут є багатство і ситна їжа, дорогий одяг, а всередині ручки дверей мало не покриті золотом. Але чи живе тут щастя?

На це питання священик відчинив важку хвіртку. Купецька дочка, побачивши гостей, привіталася і запросила на чай. Але яким же порожнім здався будинок парафіянці. Тут не було дітей, не чути голос чоловіка.

— У мене є багатство і гарний одяг, але немає щастя, — сказала господиня. У мене немає ні чоловіка, ні дітей, і нікому готувати обід або вдягати сукні...

Глибоко замислившись, поверталася прихожанка додому.

— Спасибі вам! — гаряче сказала вона священику. Я зрозуміла, якою я була нерозумною! Я втомилася дивитися на старий одяг, не знаючи, яке це щастя бачити своїх дітей! Я думала, що щастя — це жити в достатку, а виявляється, щасливий той, у кого є кому готувати обід, в чиєму будинку чути дитячий сміх!

Так часто бачимо свої негаразди, не помічаючи якими щасливими і багатими насправді ми є.

Старий годинник

Петро працював у майстерні годинників. Одного дня йому принесли старий сімейний годинник, що не працював понад двадцять років. Петро витратив дні, відновлюючи його механізм, очищуючи шестерні та мастило. Коли нарешті стрілки запрацювали, власник заплакав від радості.

Петро зрозумів, що час — це дар. І навіть коли життя зупиняється через біль чи помилки, Бог може відновити його механізм, повернути ритм, дати новий початок.

Ніколи не пізно довіритися Богу — навіть там, де здається, що все зламане, Він може відновити і відновлює серце.

Інвестор

ЗДІТИНСТВА ДВА друзі завжди були разом, грали й веселилися. Минув час, і вони подорослішали. Їхня дружба була міцною і не несла жодної особистої вигоди. Але настав момент, коли шляхи розійшлися, і вони вирішили знайти справу, якою займатимуться в житті.

Одного разу один друг у піднесеному настрої прибіг до іншого й сказав, що зустрів одного дуже багатого чоловіка, який навчить його інвестуванню й управлінню грошима, як створювати й примножувати багатства. Другий друг дуже цим зацікавився. Перший сказав йому, щоб і він пішов до цього чоловіка та попросив стати його учнем.

Через деякий час другий друг прибіг дуже радісний і сяючий, сказав, що теж стане навчатися інвестуванню, тільки йому зустрівся зовсім інший чоловік, який навчив його інвестува-

ти свою любов у людей, навчив з любов'ю та радістю допомагати й підтримувати, виявляти любов і турботу до кожного. Перший друг розсміявся і сказав, що це доволі нерозумно й не приносить користі. Але

вибір свого друга він považав.

Згодом друзям довелося розлучитися, їхні шляхи в житті розійшлися.

Минуло кілька десятиріч. Перший друг став дуже багатим лю-

диною, він пережив багато фінансових злетів і падінь, але багатств усе одно здавалося замало, і рідко було час насолодитися тим, що є. Неспокій і напруга ніколи не залишали його. Навіть коли він жертвував

людям гроші, вони потім знову приходили й просили ще. Та й віддавати було важко — жадібність не давала спокою.

Одного разу він вирішив провідати свого старого товариша, дізнатися, як живе його друг. Він розшував село, де той мешкає, і приїхав туди. Його здивували спокій та гармонія, що панували в тому місці, наче це був зовсім інший світ, не той, до якого він звик.

Цей багатий чоловік знайшов потрібний дім і побачив, що не лише він один хоче зустрітися зі своїм старим другом. Коли дійшла його черга, він подивився другові у вічі, й з очей потекли сльози. Друг обійняв його — і вся напруга, усі тривоги та турботи зникли.

Тоді багатий прошепотів:

— Мій друже, ти — справжній інвестор.

— Так, друже, дивіденди від любові — це Любов.

Відродити зламаний код

Закінчення. Початок на стор. 3

Господь створив чоловіків бути лідерами, щоб про це не сказали прихильники гендерної рівності. Україні потрібні лідери, яких веде сам Господь. Шлях, який може запропонувати Господь досконалий, але треба бути готовим його побачити та відповідно діяти. Україна потрібні нові шляхи розвитку майже повсюди — у держаній діяльності, у науці та створенні нових технологій, у бізнесі, призначення якого втілювати ідеї та рішення у досконалі конкурентоспроможні товари та послуги тощо.

Отже, рух осередків та груп пізнання вчення та волі Господа має ширитися теренами України. Упевнений — такі осередки та групи мають з'явитися у державних та наукових установах, у великих та середніх підприємствах — щоби більше, самі керівники мають дбати про формування необхідних умов для їх створення.

Бо це єдиний шлях формування морально здорового колективу, як на рівні організацій, так і на рівні країни, спроможного використовувати для досягнення цілей здорові творчі та організаційні якості людини. Бо підлість, маніпуляції та зрада — це не створення нового, це марне проїдання ресурсу та часу, що обов'язково повернуться за неспадом та катастрофою.

slovoproslovo.info

Вони неодмінно вчинили б так знову

Я впевнений, що вони зробили б те саме. Учні неодмінно сіли б у той самий човен і знову пережили подібний шторм. Вони повторили б це без вагань. Чому?

Тому що саме у штормі вони побачили Спасителя.

Прочитайте цей вірш: «А ті, що були в човні, вклонилися Йому та сказали: «Ти справді Син Божий!»»

Вони вклонилися Йому після шторму. Вперше всі разом. До цього ніколи такого не було. Перевірте самі: відкрийте Біблію й спробуйте знайти хоча б одну згадку, де учні разом поклоняються Йому раніше.

Ви не знайдете.

Ви не побачите, щоб вони кланялися Йому, коли Він зцілював прокаженого. Чи коли прощав блудницю. Чи коли проповідував натовпам. Вони добровільно йшли за Ним. Добровільно залишили свої домівки. Були готові стати частиною Його армії.

Але тільки після пригоди на морі вони справді вклонилися Йому. Чому?

Відповідь проста: того разу Він урятував їх. Їхні тіла були вирвані з безодні. Щойно вони балансували над прірвою, а вже наступної миті сиділи в човні, який спокійно погойдувався на мирній поверхні моря.

Тому вони вклонилися Йому. Це було єдине, що вони могли зробити, отримавши спасіння від смерті в останню хвилину. Вони побачили Вічного Царя, який прощає, і подякували Йому.

Якщо ви визнаєте Бога Творцем — ви будете захоплюватися Ним.

Якщо визнаєте Його мудрість — ви будете вчитися від Нього.

Якщо відкриється Його сила — ви підете за Ним.

Але лише коли Він урятує вас — ви по-справжньому вклонитеся Йому. Це сценарій «до і після».

До спасіння ви могли легко дистанціюватися від Бога. Спокійно відмахнутися. Акуратно тримати Біблію на полиці. Звісно, Він був важливий, але поряд із вашими успіхами, становищем, зарплатою. У списку найважливішого Він посідав перший рядок, але ділив його з іншими.

А потім вибухнув шторм. І з ним прийшли лютя... боротьба... розбитий причал... імліста ніч. Розпач, наче туман, упав і поглинув ваше терпіння. Серце каже: виходу немає.

Чи звернете ви до свого становища? Воно може сховати від бурі, але не захистить від неї. Чи обіпретеся на звання? Але воно не справить враження на шторм. Чи покладатиметеся на зарплату? Багато хто пробував... і зазнав поразки.

І раптом залишається єдине рішення: Господь.

І якщо ви попросите... щиро попросите... Він прийде.

І з цього моменту далі Він — не просто Бог, Яким треба захоплювати-

ся; не просто Учитель, у Якого варто навчатися; не просто Пан, якому слід підкоритися. Він — Спаситель, Якому треба вклонитися.

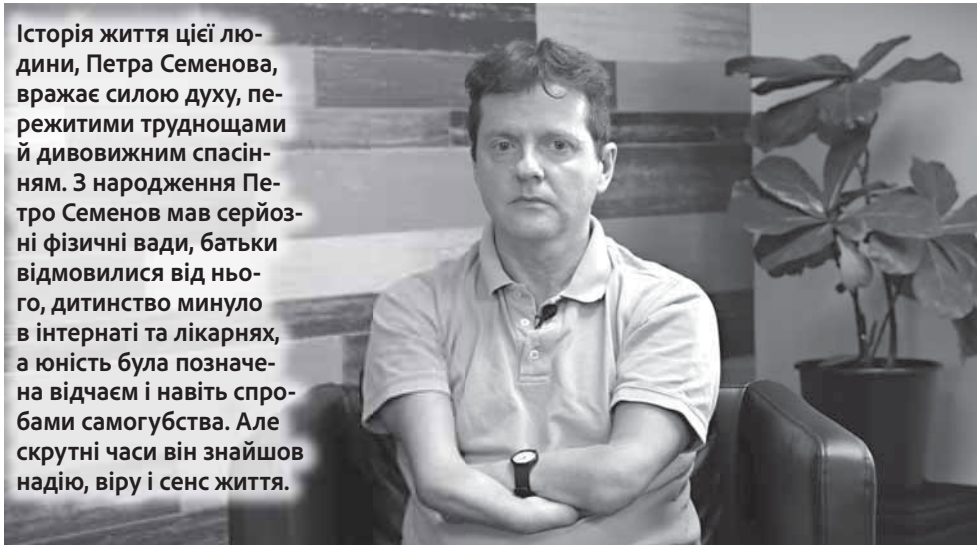
Ось чому я переконаний: учні неодмінно вчинили б так знову. Якби було потрібно, вони пережили б ще одну... і тисячі таких ночей.

Бо період страждань — це невелика ціна за можливість ясно побачити Бога.

З книги «В епіцентрі бурі»
Макс Лукадо

Коли батьки відмовились, мене прийняв Бог»: інтерв'ю з Петром Семеновим

Історія життя цієї людини, Петра Семенова, вражає силою духу, пережитими труднощами й дивовижним спасінням. З народження Петро Семенов мав серйозні фізичні вади, батьки відмовилися від нього, дитинство минуло в інтернаті та лікарнях, а юність була позначена відчаєм і навіть спробами самогубства. Але скрутні часи він знайшов надію, віру і сенс життя.

Петро Семенов народився в Росії з серйозними вадами обох рук і правої ноги. Його батьки-вчителі, шоковані станом дитини, відмовилися від нього в пологовому будинку, повідомивши родичам, що дитина народилася мертвою.

— **Петре, розкажіть про свої перші роки. Якою була ваша сім'я і як сталося, що ви опинилися в дитячому будинку?**

— Я народився в Росії в сім'ї вчителів. Обоє моїх батьків були відомими й заслу-

женими педагогами. Але вагітність у мами проходила складно, вона приймала ліки, які вплинули на формування плоду. УЗД тоді ще не робили, тож про проблеми не знали до кінця. Коли я з'явився на світ з деформаціями рук і правої ноги, це стало шоком.

Від мене відмовилися на третій день. Мене відправили до будинку маляти, а родичам сказали, що я нібито народився мертвим.

— **Як медики намагалися допомогти вам у дитинстві?**

— Оскільки батьки відмовилися, лікарі фактично могли робити зі мною експерименти. У мене права нога була на 30 см коротша, без гомілки. Вони намагалися «витагнути» її — вставляли спиці, підвішували гір, тримали мене пів року лежачим. Результату не було, лише більше шкоди. Також робили операції на пальцях рук, намагалися їх роз'єднати. Загалом до 6 років у мене було близько восьми операцій.

— **Яким було життя в дитячому будинку?**

— Дуже важким. Фізично нас годували й одягали непогано, але морально було пекло. Багато жорстокості, особливо від старших дітей. Били й обзивали, навіть просто за те, що я добре вчився. Навіть увага з боку однієї нянечки, яка мене любила, викликала в інших заздрість і нові побої.

Вихователі також могли бити дітей. Був випадок, коли про жорстке поводження написала навіть газета. Та попри все, Бог оберігав мене через добрих людей, які час від часу зустрічалися на моєму шляху.

— **Ви згадували, що в підлітковому віці намагалися покінчити з життям. Що підштовхувало вас до цього?**

— Було два-три випадки. Внутрішня біль і безвихідь тиснули. Одного разу я наглотався таблеток, іншого — вже стояв на балконі по той бік поручнів. Але Бог зупинив: у першому випадку мене врятували лікарі, у другому — випадкова людина буквально зірвала мене з того краю.

Тоді ж у лікарню почали приходити християни, розпо-

відати про Бога. Я сперечався: «Де ваш Бог, якщо я навіть померти нормально не можу?» Але в мені залишилося їхнє Євангеліє, яке я чомусь не викинув.

— **Як відбулася ваша зустріч із Богом?**

— Одного разу, читаючи Євангеліє, я натрапив на слова з Псалма: «Батько і мати залишили тебе, але Я прийму». Це проникло в саме серце. Я заплакав, розкаювався й попросив Бога увійти в моє життя. І сталося диво: в одну мить світ перевернувся. Те, що здавалося нестерпним тягарем, зникло. Прийшло відчуття любові й надії.

Мені було 17 років. Цю дату я пам'ятаю завжди — 7 січня 1992 року.

— **Якими були ваші перші кроки в церкві?**

— Спершу було важко. Уявлялося, що там мене зустрінуть як брата, але ніхто навіть не привітався. Я розчарувався, але Бог навчив мене: не вимагати уваги, а самому вітатися й дарувати добро. Згодом з'явилися друзі, я став частиною групи з вивчення Біблії. І сьогодні я розумію: навіть маленький жест уваги може врятувати людину.

— **Якщо озирнутися назад, що для вас стало найбільшим уроком?**

— Те, що люди можуть відмовитися від тебе, але Бог — ніколи. Саме Він дав мені сили жити, пробачати й любити. Якби батьки мене не відкинули, можливо, я ніколи не знайшов би цієї дороги до Нього.

Одне могу сказати точно: потрібно поспішати до Бога, звертатися до Нього в особистій молитві, відчувати це. Десь навіть написано: «Випробуйте Мене, і побачите». І тоді відкриється таке, про що навіть не міг би мріяти. Я могу сказати про себе: те, що відкрилося для мене в Бозі, я ніколи не міг уявити

Повне інтерв'ю

за посиланням:

<https://www.youtube.com/watch?v=BdDDaPy-19Y>

Бог будує

«Отже, ви вже не чужі й не приходьки, а співгромажани святим, і домашні для Бога, збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос, що на ньому вся будівля, улад побудована, росте в святій храм у Господі, що на ньому і ви разом будете Духом на оселю Божу» (Еф.2:19-22)

«нехай кожен пильнує, як він будує» (1Кор.3:10)

Бог будує, ворог руйнує. Пастир збирає овець, а вовк — розганяє. А кому сприяємо в житті ми?

В Мт.16:18 Ісус говорить: «побудую Я Церкву Свою». Ап. Павло в Еф. 2:19–22 говорить про будівлю, яка зростає в досконалості. В 1Кор.3:6–17 Павло показує, що будівництво Божого дому довірено людині. Він дозволяє людям стати «Його співробітниками»: «Бо ми співробітники Божі, а ви Боже поле, Божа будівля» (1Кор.3:9).

Чи є наше життя, наша поведінка, наші слова вкладом в цю «будівлю»? «Все мені дозволено, але не все будує» (1Кор.10:23). В церк-

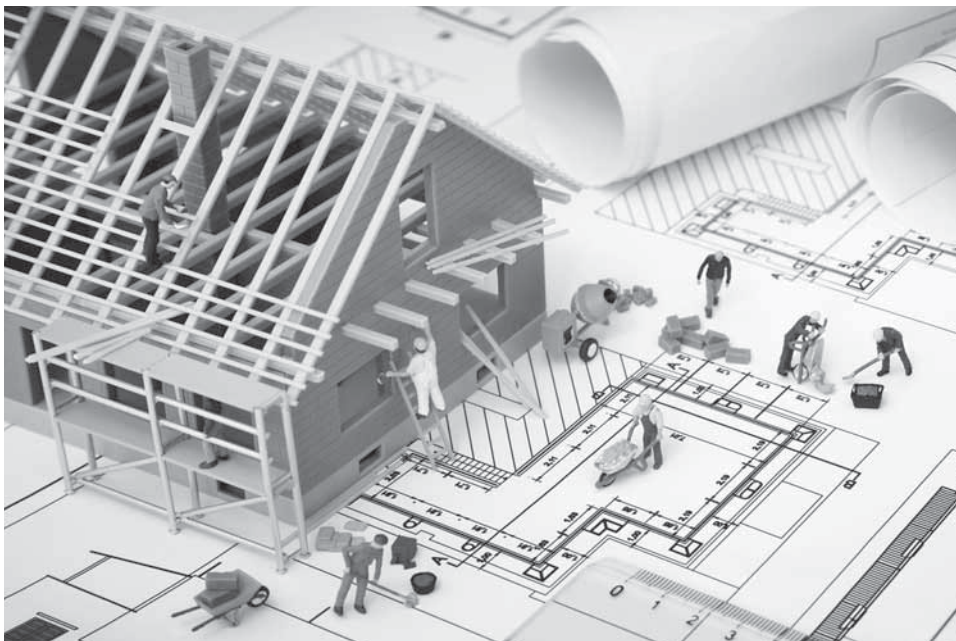
ві нехай «все це буде на збудування» (1Кор.14:26).

Наше відношення, наші розповіді про зібрання, наш стан душі — все це або служить для збудування, або грає на руку ворога.

Збудувати споруду, камінь за каменем — це довга і тяжка праця. Вона потребує старань. Це видно на прикладі Єздри. А зруйнувати — справа миті. Одного дня халдеям вистачило, щоб зруйнувати храм Соломона, який будувався багато років.

«час руйнувати і час будувати» (Екл.3:3). Спочатку треба розчистити площадку, упередження, хибні ідеї. Якщо Бог хоче забрати багато що, то лише для того, щоб побудувати на цьому місці щось краще і досконаліше. Може здатися, що зараз час руйнування — руйнується все, і Церква страждає. Але Бог таким чином будує, очищає, вдосконалює.

Дуже важливо з якою ціллю ми будемо і на якій основі. Цар юдейський Йоаким захотів побудувати собі просторий дім і пофарбувати його в червоний колір. Ціль вже невірна. Матеріали будівництва теж. Бо будував на неправді. До нього були такі сло-

ва: «Горе тому, хто несправедливо дім свій будує, а верхні кімнати безправ'ям, хто каже своєму ближньому працювати даремно, і платні його йому не дає, що говорить: Збудую собі дім великий, і верхні кімнати широкі! Вікна собі повирубує, й криє недринною, і малює червоною фарбою... Хіба твої очі та серце твоє не обернені тільки на користь свою» (Єр.22:13,14,17).

Неправильна ціль була і при будівництві Вавилонської Вежі: «Зробимо собі ім'я» (Бут.11:4). Той, хто шукає власної слави не угодний Богу. Замість каміння у них була цегла — творіння рук людських. В нашому служін-

ня є «людське» і «Божє». Маємо працювати над тим, щоб «людського» було менше — менше нашого, амбіцій, власних переконань і т.д.

Ной теж будував. «Вірою Ной, як дістав був об'явлення про те, чого ще не бачив, побоявшись, зробив ковчег, щоб дім свій спасти» (Євр.11:7). То яка основа була в Ноя, на чому він будував? В основі було лише слово від Бога, що треба будувати, бо буде потоп. Зауважте, ніякі емоції не були в основі. Емоції могли говорити протилежне: який там потоп? Стільки часу і ніякого дощу, скільки можна? Лише слово від Бога! Яке наше відношення до Слова?

Біблія не говорить нам, якими були будівельники ковчегу. Цілком можливо, що не один Ной трудився над ковчегом. Певні види робіт могли виконувати і інші люди, наприклад, заготовляти матеріали і постачати Ною. Ті, хто там працював і ті, хто були свідками будівництва, мали безпосередній дотик із засобом спасіння, але ніхто не прийняв його. Це серйозна думка для тих, хто виховувався в християнській сім'ї, хто «скупшували доброго Божого Слова та сили майбутнього віку» (Євр.6:5), хто їв і пив перед Господом (Лк.13:26), але не дивлячись на це, ще «не ввійшли в ковчег».

t.me/genish_blogspot

«І відповідав Йов Господові, та сказав: «Знаю, що Ти можеш усе, і ніщо не зупинить Твій намір» (Йов.42:1-2)

Ці слова були сказані вкінці переживань Йова, після того, як до нього заговорив Господь. Після всього пережитого Йов зрозумів дві речі: (1) що Бог Всемогутній (може усе) і що (2) у Бога є певні наміри, цілі.

Дивлячись на історію Йова, ми бачимо, що події відбуваються паралельно у трьох сферах або на трьох рівнях: небесний, піднебесний і міжособистісний. Можна по-різному називати ці рівні...

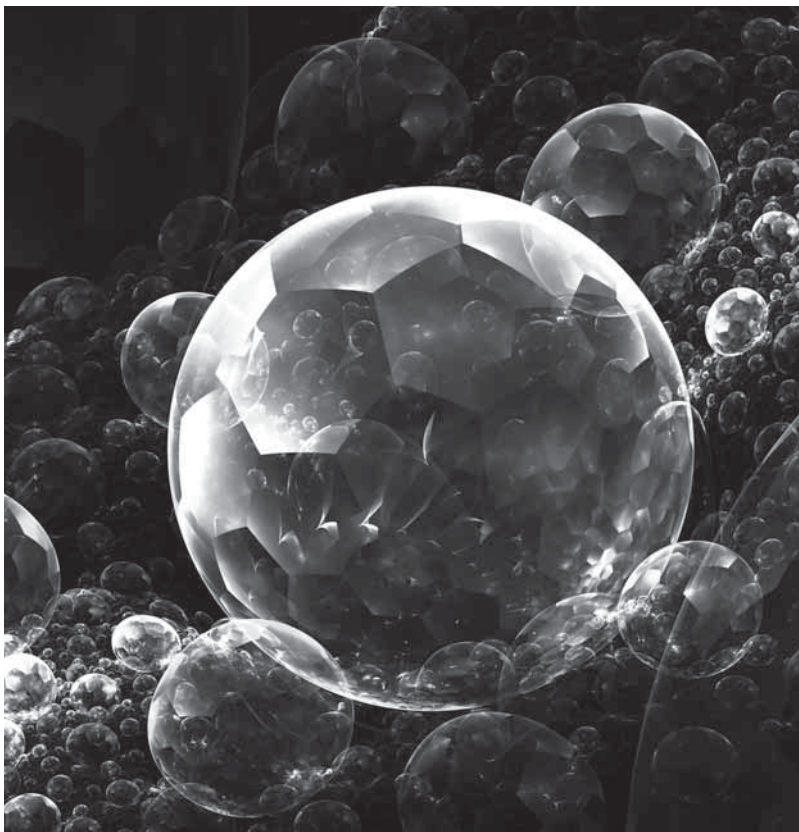
Небесний рівень — Бог, ангели і інші сили, сили зла. Саме на цьому рівні відбувався діалог Бог з сатаною. По жаль, для нас це закрита сфера, малодоступна. Хто може пояснити, що то за сини Божі прийшли перед Боже лице? Яким чином між ними опинився сатана? Сфера небесного для нас на землі залишається малодоступною.

Піднебесний рівень — сили природи, стихії, катаклізми, напад халдеїв. Все це вмість прийшло у дійство і накинuloся на Йова. Чому? Бо Бог повелів. Те, що відбувається на піднебесному рівні — часто це результат того, що відбувається на небесному рівні.

«раптом напали савейани та захопили їх (волів і ослиць Йова), а слуг уразили вістрям меча», «вогонь спав з неба, і спалив овець і слуг», «халдеї розташувалися трьома загонами та напали», «буремний вітер раптово налетів із пустелі» (Йова 1). Це все те, що відбувалося на цьому піднебесному рівні. Про це йдеться у 2-му розділі.

Міжособистісний рівень відкритий найбільше в цій книзі (майже 40 розділів), ми бачимо що відбувається в серцях Йова і його друзів. Найбільше процесів відбувається саме на цьому рівні. І найбільше Бог дивиться, що відбувається саме на цьому рівні — у наших серцях: як ми реагуємо?

Сфера небес

як сприймаємо? як говоримо? Варто сказати, що коли приходить біда, то випробовується не лише той, до кого ця біда прийшла, але й усі інші, хто стоять осторонь.

Декілька слів лише про те, що там відбулося на небесах; декілька слів, що відбулося під небесами, і уся книга Йова розкриває в деталях, що відбувалося на міжособистісному рівні. Невже для Бога так важливо те, що відбувається в серцях людей і як вони відносяться одне до одного? Так.

В нинішній ситуації така книга Йова може бути написана про кожного з нас. Але на місці друзів Йова будемо ми — ти і я. За цей час в нашому розумі було не менше думок, а на устах слів — з оцінкою, коментарями, порадами і т.д. А Бог за усім цим уважно стежить. Бо сфера міжособистісна Його цікавить найбільше. Як ми одне до одного відносимося: до чужого горя і успіху; до тих, хто при владі; до своїх і чужих? Благословляємо чи проклинаємо? Осуджуємо чи потішаємо? Коли радіємо, а коли пла-

чемо?

«І повернув Господь втрату Йова, коли він помолився за друзів своїх. І дав Господь Йову вдвічі більше від того, що він мав раніше» (Йова 42:10). Ось так швидко Бог може змінити події в піднебесному рівні. Значно тяжче досягаються зміни у наших серцях, значно складніше змінити міжособистісний рівень людей.

Ми, християни, відрізняємося від інших людей тим, що у нас інший світогляд — інший погляд на все що відбувається. Оцінюючи все те, що відбувається навколо, або з нами безпосередньо, ми враховуємо ще цей момент небесного.

Знаючи, що там на небесах приймаються рішення, ми продовжуємо молитися. Адже ми віримо, що наші молитви мають здатність впливати на той небесний рівень, на ті рішення, які приймаються відносно землі, країни і нашого життя зокрема.

Сьогодні завдаються регулярні удари по твердині, яка зветься молитва. Молитва сприймається як щось другорядне і мало важливе. Навчимося молитися вже ті, хто не спосібний на ніщо інше. Не можеш нічого іншого робити в умовах цього часу — то йди молись хоч. Віра без діл мертва. Однак, молитва — це далеко не останній інструмент, який ми можемо використовувати.

Писання називає цю небесну сферу, ще «престол благодаті», до якого ми одержали доступ. «Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать» (Євр.4:16)

Бог може все, і ніщо не зупинить Його намір. Буде все так, як вирішено на небесах. Тому будемо молитися з вірою. Знаючи, що (1) Бог може все і що (2) у Бога є певні наміри (як щодо землі, Церкви, так і твого життя). А найбільше ми звернемо увагу на цей особистісний рівень. Ми будемо вчитися не осуджувати, не зневажати, а любити, прощати, благословляти.

Олександр ГЕНИШ

■ Тексти із Біблії

Івана

9 Розділ

¹ А коли Він проходив, побачив чоловіка, що сліпим був з народження. ² І спитали Його учні Його, говорячи: Учителю, хто згрішив: чи він сам, чи батьки його, що сліпим він родився? ³ Ісус відповів: Не згрішив ані він, ні батьки його, а щоб діла Божі з'явилися на ньому. ⁴ Ми мусимо виконувати діла Того, Хто послав Мене, аж поки є день. Надходить он ніч, коли жаден нічого не зможе виконувати. ⁵ Доки Я в світі, Я Світло для світу. ⁶ Промовивши це, Він сплюнув на землю, і з слим гязиво зробив, і очі сліпому помазав гязивом, ⁷ і до нього промовив: Підійди, умийся в ставку Сілоам визначає це Посланий. Тож пішов той і вмився, і вернувся видючим...

⁸ А сусіди та ті, що бачили перше його, як був він сліпий, говорили: Чи ж не той це, що сидів та просив? ⁹ Говорили одні, що це він, а інші казали: Ні, подібний до нього. А він відказав: Це я! ¹⁰ І питали його: Як же очі відкрилися тобі? ¹¹ А той оповідав: Чоловік, що Його звав Ісусом, гязиво зробив, і очі помазав мені, і до мене сказав: Підійди в Сілоам та й умийся. Я ж пішов та й умився, і став бачити. ¹² І сказали до нього: Де Він? Відказує той: Я не знаю.

¹³ Ведуть тоді до фарисеїв того, що був перше незрячий. ¹⁴ А була то субота, як гязиво Ісус учинив і відкрив йому очі. ¹⁵ І знов запитали його й фарисеї, як видючим він став. А він розповів їм: Гязиво поклав Він на очі мені, а я вмився, та й бачу. ¹⁶ Тоді деякі з фарисеїв казали: Не від Бога Оцей Чоловік, бо суботу не держить. А інші казали: Як же чуда такі може грішна людина чинити? І незгода між ними була. ¹⁷ Тому знову говорять сліпому: Що ти кажеш про Нього, коли очі відкрив Він тобі? А той відказав: Він Пророк!

¹⁸ Юдеї проте йому не повірили, що незрячим він був і прозрів, аж поки не покликано батьків його прозрілого. ¹⁹ І запитали їх, кажучи: Чи ваш оць син, про якого ви кажете, ніби родився сліпим? Як же він тепер бачить? ²⁰ А батьки його відповіли та сказали: Ми знаємо, що цей то наш син, і що він народився сліпим. ²¹ Але як тепер бачить, не знаємо, або хто йому очі відкрив, ми не відаємо. Поспитайте його, він дорослий, хай сам скаже про себе... ²² Таке говорили батьки його, бо боялись юдеїв: юдеї бо вже були змовились, як хто за Христа Його визнає, щоб той був відлучений від синагоги. ²³ Ось тому говорили батьки його: Він дорослий, його поспитайте.

²⁴ І покликали вдруге того чоловіка, що був сліпим, і сказали йому: Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що грішний Отой Чоловік. ²⁵ Але він відповів: Чи Він грішний не знаю. Одне тільки знаю, що я був сліпим, а тепер бачу!... ²⁶ І спитали його: Що тобі Він зробив? Як відкрив тобі очі? ²⁷ Відповів він до них: Я вже вам говорив, та не слухали ви. І що бажаєте знову почути? Може й ви Його учнями хочете стати? ²⁸ А вони його вилаяли та й сказали: То ти Його учень, а ми учні Мойсееві. ²⁹ Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея, звідки ж узявся Оцей, ми не відаємо. ³⁰ Відповів чоловік і сказав їм: То ж воно й дивно, що не знаєте ви, звідки Він, а Він мені очі відкрив! ³¹ Та ми знаємо, що грішників Бог не послушає; хто ж богобійний, і виконує волю Його, того слухає Він. ³² Відвіку не чувано, щоб хто очі відкрив був сліпому з народження. ³³ Коли б не від Бога був Цей, Він нічого не міг би чинити. ³⁴ Вони відповіли та й сказали йому: Ти весь у гріхах народився, і чи тобі нас учити? І геть його вигнали.

³⁵ Дізнався Ісус, що вони того вигнали геть, і, знайшовши його, запитав: Чи віруєш ти в Сина Божого? ³⁶ Відповів той, говорячи: Хто ж то, Пане, Такий, щоб я вірував у Нього? ³⁷ Промовив до нього Ісус: І ти бачив Його, і Той, Хто говорить з тобою то Він!... ³⁸ А він відказав: Я вірую, Господи! І вклонився йому. ³⁹ І промовив Ісус: На суд Я прийшов у цей світ, щоб бачили темні, а видючі щоб стали незрячі. ⁴⁰ І почули це деякі з тих фарисеїв, що були з Ним, та й сказали йому: Чи ж і ми невидючі? ⁴¹ Відказав їм Ісус: Якби ви невидючі були, то не мали б гріха; а тепер ви говорите: Бачимо, то й ваш гріх зостається при вас!

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЄ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розробляються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини сві-

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЄ

ту, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, доброчинності та ін.).

У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з візвченням Церкви, історичною довідкою

братерства, складом обласної ради). У розділі «Медіа» доступні електронні версії га-

зети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських

ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь.

Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту:
<https://chve.rv.ua/>

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
- с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
- с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
- с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
- с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
- с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
- с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
- с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
- с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
- м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с.мт. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
- с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
- с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
- с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
- с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
- с. Попиці, вул. Шкільна, 4;
- с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
- с. Бишляк, вул. Шевченка, 51;
- с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
- с. Ромейки, вул. Садова, 22;
- с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
- с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
- с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
- с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
- с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
- с. Половці, вул. Л. Українки;
- с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
- с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
- с. Жовкіні, вул. Нова;
- с. Великі Цепцевиці, вул. Л. Українки, 71;
- с. Острів, вул. В. Васковця;
- с. Шоків, вул. Лісна, 4;
- с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
- с. Городець, вул. Садова, 1а;
- с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
- с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
- с. Більська Воля;
- с. Діброва;
- с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
- с. Любахи, вул. Вишнева, 19;
- с. Заболоття.

Гоцький р-н:

- с. Іллін, вул. Млинівська, 25;
- с.мт. Гоца, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. Бугрині, Б. Хмельницького, 19;
- с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
- с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
- с. Витків, вул. Набережна, 9;
- с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
- с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
- с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
- с. Терентіїв, вул. Центральна;
- с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
- с. Подолани, вул. Шевченка;
- с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
- с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
- с. Тучин;

- с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
- с. Вовкошів;
- с. Андрусіїв;
- с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
- с. Чудинця, вул. Перемоги, 44;
- с. Синів, вул. Зелена, 15;
- с. Колесники;
- с. Воронів;
- с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с.мт. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. Берестечко, вул. Надтирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. Рудка, вул. Садова, 9;
- с. Княгинин, с. Ільбишки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. Стовпець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
- с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
- с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
- с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
- с. Панталія;
- с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
- с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
- с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. Підбрусиць, вул. Першотравнева, 7;
- с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
- с. Осова, вул. Незалежності-3;
- с. Будимля, вул. Незалежності;
- с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
- с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
- с. Кошки, вул. Центральна, 93;
- с. Людині, вул. Лісова, 8;
- с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
- с. Грицьки, вул. Івана Франка;
- с. Підлісне, вул. Нова;
- с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
- с. Жадень, вул. Центральна, 176;
- с. Милич;
- с. Бродець, вул. Набережна, 17;
- с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
- с. Заслущчя, вул. Л. Яцук, 17;

- с. Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
- с.мт. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
- с. Серники, вул. Партизанська, 40;
- с. Кухтська Воля, вул. Л. Українки, 104;
- с. Морочне, вул. Центральна, 121;
- с. Кухче, вул. Березова;
- с. Річниця, вул. Соборна, 28;
- с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівськ;
- с. Локниця, вул. Центральна, 195;
- с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
- с. Неньковичі, с. Привітівка;
- с. Млинок, вул. Центральна, 68;
- с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
- с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
- с. Мізоч, вул. Липки, 7;
- с. Гільча, вул. Чеська, 97;
- м. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
- с. Ступно, вул. Бокова, 2;
- с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
- с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
- с. Здобовиці, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. Білашів;
- с. Нова Мощаниця, вул. Ялисий, 2;
- с. Бударж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
- с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
- с. Невіріків, с. Жорнівка;
- с. Головинці, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожині (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. Головин, вул. Базальтівська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
- с. Іванічів, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. Звіздівка
- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
- с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
- с. Яполоть, вул. Лісова, 2-а
- с. Злазне, вул. Тиха, 17
- с. Глажева
- с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
- с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
- с. Бичаль
- с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
- с. Корчин
- с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
- с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
- с. Гута, вул. Бутейська, 25-А
- с. Малий Стидин
- с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
- с.мт. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
- с. Смородва, вул. Острів, 7;
- с. Підлозіч, вул. Незалежності, 31;
- с. Довгошів, вул. Ровенка, 3;

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
- с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
- с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
- с. Ярославичі;
- с. Уїдці, вул. Центральна, 7;
- с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
- с. Малин, Радянська, 12 А;
- с. Свизів, вул. Визволення;
- с. Підбрусиць;
- с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
- с. Терешів, с. Городиця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острог, пр. Садовий, 5;
- с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
- с. Могиліани, вул. Шевченка, 15

- с. Оженин, вул.Кринична, 7
- с. Українка, Заводська, 14
- с. Сіянци, вул. Ватутіна, 20
- с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
- с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
- с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
- с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. Вельбівно, вул. Гагаріна, 40-а
- с. Почапки, вул. Молодіжна, 5-А
- с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
- с. Волосківці, вул. Буденного, 33
- с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
- с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
- с. Зарічне, с. Плешава
- с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
- с. Боратин, вул. Набережна
- с. Перетятин, вул. Почаївська, 22
- с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
- с. Підзамче
- с. Копані, вул. Зелена, 3
- с. Теслувці, вул. Шевченка, 3
- с. Хотин, вул. Джерельна, 10
- с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тинівська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- м. Рівне, вул. Корольова, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тинівська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- с.мт. Клевань, вул. Корольова, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі!
Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

ПриватБанк

Для власників Приватбанку:

<https://www.privat24.ua/send/b37wmm>

Картка: 5168 7521 0046 9512

monobank

Для власників Монобанку:

<https://send.monobank.ua/jar/21LyVeH45F>

Картка: 5375 4112 1492 2721

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
- с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
- с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
- с. Новокуків (Іскра) вул. Л. Українки, 11-а;
- с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
- с. Зоря, вул. Орловського, 6;
- с. Оржів, вул. Центральна, 34;
- с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
- м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
- с. Макотерти, вул. Козацька, 38-а;
- с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
- с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
- с. Углице, вул. Річна, 20;
- с. Шубків, с. Верхівськ, с. Рокитинград-2 (місіонерські станції).

Рокитинський р-н:

- с.мт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
- с. Карпівка, вул. Книгині Ольги, 13;
- с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
- с. Старе село, вул. Зарічна, 2;
- с. Томашгород, вул. Привокзальна, 19-а;
- с. Познань, с. Глинне;
- с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
- с. Обсіч, вул. Пудилівська, 110;
- с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
- с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
- с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
- с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
- с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
- с. Хміль, Шкільна, 6;
- с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
- с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
- с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
- с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
- с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
- с. Поляна, вул. Лугова, 5;
- с. Рудня-Карпівська, вул. Кузнєцова, 33;
- с.мт. Степань, вул. Прибережна, 26;
- с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
- с. Тутувичі, вул. Підлісна, 21-А;
- с. Федорівка, вул. Мишуріна, 25;
- с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
- с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
- с. Кам'яне-Случанське
- с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
- с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
- с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
- с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
- с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
- с. Люхча, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
- с. Ремчиці, вул. Шкільна 42

Сарненський р-н:

- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церк-